

Ulkoasiainministeriö/OIK 40
P.O. Box 441
00023 Valtioneuvosto

6/43/11
16.5.2011

Viite: Ulkoasiainministeriön lausuntopyyntö YK; Rotusyrjinnän poistamista koskeva kansainvälinen yleissopimus (CERD); yhdistetty 20.-22. määräaikaisraportti, UM HEL 7828.14

Tasa-arvoasiain neuvottelukunnan lausunto YK:n rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen (CERD) yhdistetystä 20.-22. määräaikaisraportista

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta (TANE) kiittää ulkoasiainministeriötä lausuntopyynnöstä. Neuvottelukunta kiinnittää lausunnossaan huomiota kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksen määräaikaisraportointiin liittyviin sukupuolten välisen tasa-arvon kysymyksiin.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää ensiarvoisen tärkeänä, että Suomen ihmisoikeuspolitiikkaa kehitetään entistä tehokkaammin Suomea sitovien ihmisoikeussopimuksia ja -velvoitteita toteuttavaksi. Myös *kansalaisten tietoisuutta Suomea sitovista ihmisoikeussopimuksista*, kuten esimerkiksi YK:n kaikkinaisen rotusyrjinnän poistamista koskevan kansainvälisen yleissopimuksesta, *ja sen Suomea koskevasta seurannasta on syytä lisätä*. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta katsoo, että kansallinen toiminta luo pohjan kansainvälisen ihmisoikeuspolitiikan uskottavuudelle.

2 artikla

A. Aiemmat suositukset

Kotoutuminen

Sukupuoli läpileikkaa koko yhteiskunnan koskettaen suoraan niin kantaväestöä kuin vähemmistöryhmiäkin. Sukupuoli saa toisaalta keskeisiä merkityksiä esimerkiksi eri maahanmuuttajaryhmien sisällä, toisaalta sukupuoli määrittää vahvasti myös yksittäisen maahanmuuttajan tosiasiallisia mahdollisuuksia ja oikeuksia ympäröivässä yhteiskunnassa.

Maahanmuuttajanaiset ovat maahanmuuttajamiehiä useammin syrjäytyneitä. Yleisesti maahanmuuttajien tulot ovat kaksi kolmasosaa pienemmät valtaväestöön verrattuna, mutta maahanmuuttajanaisten tulot saattavat todellisuudessa olla jopa tätä vähäisemmät. Maahanmuuttajanaisten ansaintamahdollisuudet ovat usein rajalliset. Esimerkiksi thainaisten päätyminen prostituutioon voi johtua kotouttamisen epäonnistumisesta ja todellisten ansaintavaihtoehtojen puuttumisesta.

Maahanmuuttajat ovat kuitenkin heterogeeninen ryhmä. Monilta osin maahanmuuttajat kotoutuvat Suomeen hyvin ja he solmivat luontevia kontakteja kantaväestön kanssa. Maahanmuuttajien solmimat avioliitot ovat usein tasaveroisia siinä missä kantaväestön välisetkin. Osa maahanmuuttajista on kuitenkin erityisen haavoittuvassa asemassa. Maahanmuuttajaryhmien välisissä työttömyysasteissa on suuria eroja ja osa maahanmuuttajista on luku- ja kirjoitustaidottomia. Ihmisoikeustilanne ja kokemukset lähtömaissa vaikuttaa myös esimerkiksi viranomaisiin koetun luottamuksen määrään.

Haavoittuvassa asemassa olevat maahanmuuttajanaiset

Maahanmuuttajista erityisen haavoittuvassa asemassa ovat perhesyistä Suomeen muuttaneet kouluttamattomat naiset. He saattavat olla täysin luku- ja kirjoitustaidottomia tai heidän kotimaassaan käytetty merkkijärjestelmä poikkeaa Suomessa käytetystä. Esimerkiksi thainaisen kotoutumista vaikeuttanee thai-kielen oma aakkosjärjestelmä, joka poikkeaa täysin Suomessa käytettävästä latinalaisesta aakkosjärjestelmästä. Lisäksi puolison kielteinen suhtautuminen maahanmuuttajanaisten kieliopintoihin saattaa käytännössä vaikeuttaa merkittävästi naisen kotoutumista tai muuta viranomaisavun saantia.

Suomessa asuvista thaimaan kansalaisista suurin osa on naisia (Vuonna 2009: 4498 henkilöä, naisia 3897). Moni heistä on suomalaisen miehen puolisona jäänyt kotouttamistoimien ulkopuolelle. Sisäasiainministeriön poikkihallinnollisen työryhmän tietojen mukaan hyvin usein thainaiset olivat joutuneet kokemaan avioliitossaan perhe- ja parisuhdeväkivaltaa. Naiset ovat saattaneet myös saada puolisoiltaan virheellistä tietoa oikeuksistaan Suomessa, mikä on saattanut heikentää heidän asemaansa entisestään. Osa heistä on syrjäytynyt tai syrjäytymässä suomalaisen yhteiskunnan ulkopuolelle, mikä voi osaltaan ajaa naisia thai-hierontapaikoissa tapahtuvaan seksin myyntiin ja prostituutioon. Lisäksi somalialaisista naisista merkittävä osa on yksinhuoltajaitejä, mikä tulisi ottaa huomioon kotoutumisen tehostamista tavoiteltaessa.

Hallituksen esityksessä kotouttamislain uudistukseksi ilmenee, että kotoutumissuunnitelman laatimisesta kotoutumiskoulutukseen pääsyyn kestää keskimäärin 3-6 kuukautta. Luku- ja kirjoitustaidottomat joutuvat kuitenkin odottamaan tätä pidempään. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää odotusaikaa kotoutumiskoulutukseen pääsyssä hälyttävän pitkänä, varsinkin kun maahanmuuttaja ei tänä aikana välttämättä saa mitään tietoa suomalaisesta yhteiskunnasta. On myös erittäin ristiriitaista, että suurimmassa syrjäytymisvaarassa olevat luku- ja kirjoitustaidottomat joutuvat odottamaan muita pidempään. *Kotoutumiskoulutukseen tulisikin päästä mahdollisimman pian Suomeen saapumisen jälkeen.*

Etsivä työ ja matalan kynnyksen palvelut

Palvelujärjestelmän ulkopuolelle jääneiden maahanmuuttajanaisten tavoittaminen on usein vaikeaa viranomaisresurssein. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tärkeänä, että kolmannen sektorin etsivää työtä ja matalan kynnyksen paikkoja kehitetään järjestelmällisesti. Erityisesti nuorten syrjäytymisen ennaltaehkäisyyn on panostettava. Lisäksi prostituutiosta irtautumistyötä on kehitettävä siten, että auttamisjärjestelmä saataisiin kattavaksi ja prostituutiosta irtautumisen kynnystä voitaisiin käytännössä laskea tarjoamalla taloudellista ja moniammatillista tukea.

Moniperusteinen ja risteävä syrjintä

Moniperusteisen syrjinnän yhtenä vaikuttavana osatekijänä on usein sukupuoli. Tällöin esimerkiksi maahanmuuttajanaista saatetaan syrjiä sekä etnisyyden että sukupuolen perusteella. Risteävästä

syrynnästä on kyse silloin kun syrynnän tunnusmerkistö täyttyy vain, kun useampia syryntäperusteita tarkastellaan yhdessä. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää ensiarvoisen tärkeänä, että moniperusteiseen ja/tai risteävään syryntään liittyvistä erityispiirteistä tuotetaan lisää tutkimustietoa. Lisäksi viranomaisten keinoja puuttua moniperusteiseen ja/tai risteävään syryntään on määrätietoisesti kehitettävä.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta ei kannata tasa-arvolain ja yhdenvertaisuuslain yhdistämistä vaan niiden rinnakkaista kehittämistä ja erityisesti suojan tason nostoa liittyen yhdenvertaisuuslain sääntelemiin vähemmistökysymyksiin. Neuvottelukunta katsoo, että yhdenvertaisuuslakia tulisi kehittää sellaiseksi, että se antaa riittävän ja tosiasiallisesti tehokkaan suojan tason kaikille yhdenvertaisuuslaissa määritellyille vähemmistöryhmille.

B. Ajankohtaiskysymyksiä

Perheväkivallan vastustaminen

Maahanmuuttajanaisten kohtaamasta väkivallasta ei ole kattavaa tutkimustietoa. Poliisitilastojen mukaan maahanmuuttajanaiset raportoivat väkivallasta kaksi kertaa valtaväestön naisia useammin. Keskimäärin maahanmuuttajat käyttävät sosiaali- ja terveyspalveluita kantäväestöä vähemmän. Turvakoteihin maahanmuuttajanaiset hakeutuvat kuitenkin yhdeksän kertaa useammin kuin valtaväestöön kuuluvat naiset. Maahanmuuttajanaiset saattavat tarvita myös erityispalveluita saadakseen apua väkivallan uhrina. Esteinä avun saamiselle saattaa olla esimerkiksi maahanmuuttajanaisten kielitaidottomuus. Puutteelliset tiedot saatavilla olevasta palvelujärjestelmästä sekä Suomen lainsäädännön takaamista oikeuksista, velvollisuuksista ja mahdollisuuksista, ovat yleisiä esteitä avun saannille. *Maahanmuuttajanaisiin kohdistuvan väkivallan erityispiirteiden tunnistamista ja uhrien auttamista on kehitettävä systemaattisesti.* Viranomaisten tulee osata aktiivisesti tunnistaa esimerkiksi kunniaväkivalta ja tyttöjen sukuelinten silpominen naisiin kohdistuvaksi väkivallaksi.

Väkivaltaan syyllistyneiden maahanmuuttajamiesten auttamiseksi on kehitettävä auttamispalveluita. Tästä esimerkkinä on Espoon Lyömättömän linjan Miehen linja, joka auttaa maahanmuuttajamiehiä, jotka ovat käyttäneet väkivaltaa tai pelkäävät käyttävänsä sitä lähisuhteessaan tai perheessään.

Naiset, rauha ja turvallisuus. 1325-toimintaohjelman uudistaminen

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tärkeänä, että Suomen kansallinen 1325-ohjelma uudistetaan. Toukokuussa 2011 julkaistun kansalaisjärjestöjen tuottaman varjoraportin mukaan nykyisen 1325-ohjelman suurimmiksi ongelmiksi nousevat vaatimaton resurssointi sekä indikaattoreiden puuttuminen. Neuvottelukunta korostaa, että Suomen kansallisen 1325-toimintaohjelmaan on kehitettävä indikaattoreita ja ohjelmalle on osoitettava tosiasiallisesti tehokkaat resurssit. On erityisesti kiinnitettävä huomiota siihen, että valtionhallinnon tuottavuusohjelma tai muu yleinen resurssien säästöön tähtäävä hallinnollinen linjaus ei saa jatkossa muodostua tehokkaan sukupuolinäkökulman valtavirtaistamispolitiikan esteeksi.

5 artikla

B. Oikeus henkilökohtaiseen turvallisuuteen ja valtion antamaan suojaan väkivaltaa tai ruumiillista loukkausta vastaan

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää ensiarvoisen tärkeänä, että väkivallan uhreille ja tekijöille suunnattua valtakunnallista auttamisverkostoa kehitetään pitkäjänteisesti ja palveluiden tuottamiseen varataan tosiasiallisesti riittävät resurssit. Esimerkiksi Suomen selkeästi alimitoitettu turvakotiverkosto on laajennettava vastaamaan Euroopan neuvoston suosituksia, joiden mukaan Suomessa tulisi olla noin 500 turvakotipaikkaa. Turvakoteja on tällä hetkellä 21 (noin 100 turvakoti-paikkaa), joista noin puolet on Etelä-Suomessa. Suomeen on saatava myös salaisia ja esteettömiä turvakoteja. Turvakodeissa on otettava huomioon myös erityisryhmien, kuten esimerkiksi maahanmuuttajanaisten ja vammaisten naisten tarpeet. Väkivaltaa käyttäneiden miesten ja naisten hoito-ohjelmien rahoitus on turvattava. Myös maksuton ympärivuorokautinen puhelinpäivystys on toteutettava pikimmiten ja sen on palveltava myös yleisimmillä vähemmistökielillä.

Rikoksiin syyllistyneet nuoret maahanmuuttajamiehet ovat moninkertaisesti leimattu ryhmä. Asiasta on vain vähän tutkimusta ja mediassa käyty keskustelu on perustunut lähinnä tilastoihin, joiden mukaan nuoret maahanmuuttajataustaiset miehet ovat väestösuuteensa nähden yliedustettuina rikoksista tuomituista. Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen Nuorten miesten monikulttuurinen elämäntilanne ja rikollisuus -tutkimuksessa todetaan muun muassa, että suomalaisen hyvinvointivaltion ongelmana tuntuu olevan se, että korostaessaan ihmisten samanarvoisuutta (oikeuksien muodollinen universaalius) sen on hankala tunnistaa etnisyyteen tai muihin hierarkkisiin jakoihin perustuvia eriarvoisuuden ilmiöitä.

Rasistinen väkivalta kohdistuu julkisella paikalla usein maahanmuuttajapoikiin ja -miehiin sekä etnisen taustan että sukupuolen vuoksi. Väkivallan uhka voi muodostua todelliseksi esteeksi kotoutumiselle. Väkivalta voi traumatisoida aiheuttaen pelkotiloja sekä epäluottamusta niin kanta-väestöä kuin viranomaisiakin kohtaan. Lisäksi homoseksuaalit pojat ja miehet voivat joutua kunnia-väkivallan uhriksi omassa yhteisössään. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tärkeänä, että väkivallan sukupuolivaikutukset otetaan laajasti huomioon, niin naisten kuin miesten osalta.

Tyttöjen ja poikien ympärileikkaukset

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta huomauttaa, että Suomessa ja kansainvälisesti käytetään ympärileikkauksen sijaan käsitettä naisten sukuelinten silpominen (female genital mutilation, FGM).

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta toteaa, että tyttöjen sukuelinten silpominen on kaikissa muodoissaan tuomittavaa. Tyttöjen sukuelinten silpomisen keskeisenä pyrkimyksenä on naisten seksuaalisuuden kontrollointi ja tukahduttaminen. Naisten ja tyttöjen sukuelinten silpominen on Suomessa rikoslain mukaan rangaistava teko. Sukuelinten silpomisesta tai siinä avustamisesta voi saada teon törkeysasteesta riippuen usean vuoden vankeusrangaistuksen. Käytännössä pahoinpitelysyytteitä tyttöjen sukuelinten silpomisesta ei kuitenkaan ole nostettu. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää erittäin tarpeellisenä *kansallisen toimintasuunnitelman laatimista tyttöjen sukuelinten silpomisen ennaltaehkäisemiseksi ja jo ympärileikkattujen tyttöjen ja naisten tukemiseksi*.

Lisäksi tasa-arvoasiain neuvottelukunta katsoo, että poikien ei-lääketieteelliset ympärileikkaukset loukkaavat poikalasten oikeutta koskemattomuuteen. Tällaiset uskonnollisista, kulttuurisista tai muista rituaalisista syistä tehtävät sukuelinten silpomiset vaarantavat lapsen perus- ja ihmisoikeuksien toteutumisen. Kansainvälinen lapsen oikeuksien sopimus asettaa valtiolle

nimenomaisen velvollisuuden ryhtyä toimenpiteisiin lapsen terveydelle vahingollisten perinteisten tapojen poistamiseksi.

Ihmiskaupan uhrien auttaminen

Ihmiskauppaan liittyy vakavia ihmisoikeusongelmia. Valtaosa Suomessa tunnistetusta ihmiskaupasta on työperäistä. Ihmiskauppa liittyy kuitenkin monilta osin myös prostituutioon ja paritukseen. Ongelmana mitä ilmeisemmin Suomessa on, että ihmiskauppatapauksia ei tunnisteta tehokkaasti viranomaisien resurssien ja koulutuksen vähyyden vuoksi. Kansallinen ihmiskaupparaportointi toteaa ensimmäisessä vuosittaisessa raportissaan, että ihmiskaupan vastaisen toiminnan suurin haaste Suomessa on ihmiskaupan uhrien tunnistaminen. Heitä ei joko tunnisteta lainkaan tai heitä ei tunnisteta ihmiskaupan uhreiksi. Esimerkiksi prostituutioon ja paritukseen liittyvistä mahdollisista ihmiskaupparikoksista on saatettu antaa tuomioita pelkkinä paritusrikoksina. Toisaalta ihmiskauppaan viittaavia piirteitä ei välttämättä osata erottaa ja tunnistaa sen lähirikoksista. Rikoslainsäädännössä on myös osittaista päällekkäisyyttä paritusrikosten ja ihmiskaupparikosten osalta.

Dublin-menettely mahdollistaa turvapaikkaa hakeneen henkilön palauttamisen toiseen EU-jäsenmaahan (mukaan lukien Sveitsi, Norja ja Islanti), mikäli henkilö on hakenut turvapaikkaa tästä maasta aikaisemmin kuin Suomesta. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää erittäin ongelmallisena, että ihmiskaupan uhreiksi ilmeisesti joutuneita henkilöitä on palautettu Dublin-menettelyn mukaisesti. Näin on ilmeisesti menetelty vaikka henkilö vetoaisi joutuneensa ihmiskaupan uhriksi palautuksen kohdemaassa. Ihmiskaupparaportoinnin mukaan myös alaikäisiä on palautettu esimerkiksi Italiaan vaikka aiempaan ihmiskaupan uhriksi joutumiseen on vedottu nimenomaisesti. Euroopan neuvoston ihmisoikeuskomissaarin mukaan Italiassa palautettujen alaikäisten tilanne on erityisen vakava. Alaikäiset ovat päätyneet siellä muun muassa prostituutioon ja kerjäläisiksi.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitääkin ihmiskaupan uhrien suojelun ja oikeuksien toteutumisen kannalta ensiarvoisen tärkeänä, että *Dublin-menettelyä ei sovelleta, mikäli on epäily, että henkilö on joutunut ihmiskaupan uhriksi*. Alaikäiset ovat haavoittuvan asemansa vuoksi erityisen suojelun tarpeessa, ja siksi Dublin-menettelyyn tulisi suhtautua kaikista pidättyväisimmin heidän osaltaan. Lisäksi tasa-arvoasian neuvottelukunta katsoo, että *ihmiskaupparaportoinnin raportissaan laatimat toimenpide-ehdotukset tulisi toteuttaa pikimmiten. Toimenpiteille on osoitettava vastuutahot ja toimien toteuttamiseksi on annettava tosiasiallisesti riittävät resurssit*.

C. ja D. Kansalaisyhteisö ja poliittiset oikeudet

Yhteiskunnallinen ja poliittinen osallistuminen

Kotouttamislain yhtenä keskeisenä tavoitteena on tukea maahanmuuttajien mahdollisuutta toimia aktiivisena kansalaisena sekä pääsyä osaksi sosiaalista yhteisöä. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tärkeänä, että *maahanmuuttajille tiedotettaisiin poliittisten puolueiden ja kansalaisjärjestöjen merkityksestä ja maahanmuuttajien mahdollisuuksista osallistua niiden toimintaan*. Poliittiset puolueet voisivat omalla toiminnallaan tukea kotouttamistoiminnan tavoitteiden toteuttamista. Maahanmuuttajilta saattaa puuttua tarvittavaa tietoa ja osaamista järjestötoiminnan perustamiseen, ylläpitämiseen, verkostoitumiseen ja erityisesti varainhankintaan liittyen. Tämä estää maahanmuuttajien osallisuuden kehittymistä suomalaisessa yhteiskunnassa.

7 artikla

A. Opetus ja koulutus

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta korostaa *maahanmuuttajalapsiin ja -nuoriin kohdistuvan sukupuolisensitiivisen kasvatuksen merkitystä*. Sukupuolisensitiivisellä työtavalla on mahdollista voimaannuttaa lapsia ja lisätä heidän tosiasiallisia valinnanmahdollisuuksiaan vanhakantaisten sukupuoliroolimallien ulkopuolella. Sukupuolisensitiiviseen lähestymistapaan on kiinnitettävä huomiota jo varhaiskasvatuksessa. Erityishuomiota tulisi kiinnittää syrjäytymisvaarassa oleviin lapsiin (erityisesti maahanmuuttajapoikiin). Lisäksi esimerkiksi perheen lähtömaan tasa-arvon tila ja sukupuolen perusteella määräytyvät (yleensä tyttöjä ja naisia) alistavat traditiot on otettava huomioon, sillä niillä voi olla lapsen tosiasiallisia valinnanmahdollisuuksia rajoittava vaikutus myös Suomessa.

Perusopetuksen jälkeen jatko-opintojen ulkopuolelle jäävillä maahanmuuttajanaisilla on kolminkertainen riski maahanmuuttajamiehiin verrattuna jäädä ilman tutkintoa. Korkeakouluihin pääsyssä vieraskielisillä naisilla on selkeästi huonommat mahdollisuudet kuin suomen- ja ruotsinkielisillä naisilla. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta korostaa, että *maahanmuuttajien opiskelun tukitoimissa on otettava huomioon sukupuolen merkitys nykyistä painokkaammin*.

Kouluissa sukupuolisensitiivisen opintojenohjauksen merkitys korostuu erityisesti maahanmuuttajatyttöjen ja -poikien kohdalla. Sukupuolisensitiivisellä lähestymistavalla voidaan kannustaa sekä tyttöjä että poikia juuri heille mieluisaan ammattiin opiskeluun, myös heidän sukupuolelleen epätyypillisiin ammatteihin. Maahanmuuttajanuorten vanhemmat eivät välttämättä ole perillä suomalaisesta koulujärjestelmästä ja siksi kotoa saatu tuki opintoihin voi jäädä heikoksi. Lisäksi osassa kulttuureista poikien koulunkäyntiä painotetaan tyttöjen koulunkäynnin kustannuksella.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta korostaa, että maahanmuuttajanuorten syrjäytymiseen johtavia mekanismeja tulisi selvittää, seurata ja poistaa. Esimerkiksi omaehtoisessa koulutuksessa ei kyetä seuraamaan kotoutumiskoulutukselle asetettuja toiveita sillä opiskelijapalautejärjestelmää ei ole olemassa. Tällä saattaa olla vaikutusta koulupudokkaiden määrään.

Sukupuolisensitiivisellä kasvatuksella voidaan edistää poikien ja tyttöjen kasvamista ahtaista ja kaavamaisista sukupuolirooleista täysipainoisempaan ja omannäköiseen aikuisuuteen. Tällaisella kasvatuksella voidaan myös tukea empatiakyvyn kehitystä, erilaisuuden kunnioitusta sekä väkivallattomien ongelmanratkaisukeinojen oppimista. Sukupuolisensitiivinen kasvatusta tarjoaa myös keinoja syrjäytymisen ennaltaehkäisemiseen, sillä siinä tuetaan terveen itsetunnon kehittymistä sekä kykyä vastustaa ulkoapäin asetettujen roolivaatimusten painetta.

Tasa-arvoasiain neuvottelukunta katsoo, että valtion on otettava nykyistä suurempi vastuu sukupuolisensitiivisen ja ihmisoikeuksia korostavan kasvatuksen järjestämisestä ja koordinoinnista. Tehokas tasa-arvo- ja ihmisoikeustyö vaatii pitkää sitoutumista, johdonmukaisuutta ja kaukokatseisuutta. Hallituksen 2007-2011 tasa-arvo-ohjelmassa on kirjaus, ”*Tasa-arvotietoisuutta lisätään peruskouluissa ja opettajankoulutukseen ja lastentarhanopettajien koulutukseen sisällytetään sukupuolitietoista opetusta*”. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää kirjausta tärkeänä alkuna, mutta toteaa samalla, että sukupuolisensitiivisen kasvatuksen edistämiseen on sitouduttava pitkällä aikavälillä, ja siten on turvattava työn jatkuminen myös 2011 alkavalla hallituskaudella.

Ihmisoikeuskoulutus ja –kasvatus

Rasismien monet ilmenemismuodot ovat myös selkeästi sukupuolistuneita. Syrjivät asenteet kuten seksismi, rasismi ja homofobia ovat yleisempiä miesten/poikien kuin naisten/tyttöjen keskuudessa. Vastaavasti poikien kiinnostus ihmisoikeuksien, syrjimättömyyden ja sukupuolten tasa-arvon edistämiseen on Suomessa selkeästi vähäisempää kuin tyttöillä. Tasa-arvoasiain neuvottelukunta pitää tärkeänä, että kotouttamispolitiikassa otetaan huomioon *myös kantaväestöön kohdistuvat toimenpiteet, kuten esimerkiksi monikulttuurisuuskasvatus*, jota on suunnattava myös täysi-ikäisille.

Heidi Hautala
puheenjohtaja

Hannele Varsa
pääsihteeri